

Van Amsterdam naar buiten

woorden: Marlies Huisman beelden: Rik Stadhouders

Van een dorpje papieren huisjes tot lieflijke engeltjes en van wensbootjes met een bijzonder verhaal tot een theedoek met grafische print. Ieder ontwerp van Jurianne Matter is even stijlvol en doordacht en uitgevoerd in kleurtinten die rechtstreeks uit de natuur komen. Jurianne woont met haar man Peter en haar twee zoons, Eise en Brecht, in een 'kabouterhuisje' in het Gooise Bussum. Een plek waar ze zich, ondanks de beperkte ruimte, ontzettend rijk voelt.

Jurianne heeft niet altijd in Bussum gewoond. Op haar vijftiende verruilde ze haar ouderlijk huis in Zutphen voor een leven in Amsterdam. 'Daar gebeurde het immers. Jaren later ging ik er studeren; Nieuw Grieks aan de Universiteit van Amsterdam. Grieks vond en vind ik een prachtige taal. Maar ik kwam er al gauw achter dat ik er niet zoveel mee kon. Het gaf me niet bepaald een goed toekomstperspectief. Ik stopte en belandde in een wereld van foute vriendjes, feestjes en drugs.' Door haar opvoeding en het onderwijs op de Vrije School waar ze naartoe ging, had Jurianne al van jongs af aan kunst, muziek, *craft* en natuur meegekregen. Toen ze tijdens de roerige periode in Amsterdam in het tijdschrift *Vrije Tijd wonen* las over de opleiding interieurstylist aan de net opgerichte *Academie Artemis*, wist ze dat dát was wat ze wilde. 'De opleiding was hard werken en best heftig, daardoor leerde ik er veel. Niet alleen het vak, maar ook over mezelf.'

'Tijdens een voorbeoordeling werd ik door een van mijn docenten totaal onder het tapijt geveegd. Ik herinner me haar opmerkingen nog zo goed: ze zag helemaal niets van mij in mijn werk, vroeg zich af waarom alles blauw was en had alleen maar kritiek. Van haar mocht ik niet afstuderen. Na dit heftige commentaar heb ik drie dagen keihard lopen janken en schelden. Ik gooide zelfs dartpijltjes naar haar foto.' Daarna herpakte Jurianne zich en veranderde haar houding: 'Ik zou ze wel eens even laten zien wat ik kon.' Alle bladzijden met foute vriendjes werden uit haar notitieboekje gescheurd, ze vertelde iedereen dat ze er even niet was en stortte zich volledig op haar opleiding. Met resultaat: 'Als enige slaagde ik cum laude. Hoewel de docente het misschien niet met opzet deed, heeft ze mij enorm geholpen en daar ben ik haar nu nog dankbaar voor. Ik kreeg mijn leven weer op de rit, ik ontmoette Peter, we trouwden...het leven werd weer schoon en leuk.'

Haar opleiding tot interieurstylist bracht Jurianne bij *IKEA* in haar toenmalige woonplaats Amsterdam, waar ze zo'n zes jaar werkte als stylist. 'Qua bedrijfscultuur een enorm interessant bedrijf om voor te werken. Maar ook lastig, omdat ik me in mijn creativiteit vaak beperkt voelde. Je draagt er bijvoorbeeld allemaal dezelfde bedrijfskleding, dat keurslijf past niet bij mij. Het voelde alsof mijn authentieke 'ik' er werd afgebroken en dat ging me steeds meer tegenstaan.'

Met ontwerpen is Jurianne in die tijd nog niet professioneel bezig, hoewel ze wel vaak aan het fröbelen is. 'Een vriendin van me was jarig terwijl ze op reis was en zou op haar verjaardag in het vliegtuig zitten. Ik maakte daarom een *birthday survival kit* voor haar met daarin een minuscule slingertje. Ze had het aan de voorstoel van het vliegtuig gehangen en stuurde me een foto. Toen ik dat zag dacht ik, ja daar kan ik er wel meer van maken.' Jurianne had een website waar ze de slingertjes verkocht, maar het echte zelfstandig ontwerpen kwam pas een aantal jaar later.

In Amsterdam mist Jurianne de natuur steeds meer. De behoefte om in de natuur te zijn, heeft ze al zo lang ze zich kan herinneren. 'Met mijn ouders woonde ik in de binnenstad van Zutphen in een groot oud, middeleeuws pand. We hadden alleen een klein stadstuintje. Als kind van een jaar of negen stapte ik vaak op de fiets richting Almen en Vorden, de natuur in.' Toen hun eigen kinderen geboren werden, wilden Jurianne en haar man weg uit Amsterdam. 'Het ging me zo tegenstaan, in de stad is het overal druk en je maakt er niets mee van de seizoenen. De stad is het hele jaar hetzelfde. We hebben veel huizen bekeken, overal gezocht en kwamen door allerlei toevalligheden in Bussum terecht.' Hoewel het huis dat ze kochten niet helemaal naar wens was, waren ze blij dat ze een huis konden kopen. 'Je stond destijds, eind jaren '90, op de stoep te bieden.' Het huis was klein, maar ze zouden uitbouwen én er was hier, in tegenstelling tot in de stad, geen inkijk. Dat gaf de doorslag. 'En achter het huis had ik een soort parkje gezien, dus ik vond het allang goed.'

'Toen we net de sleutel hadden en Peter aan het klussen was, ben ik met de jongens de buurt gaan verkennen. We gingen naar buiten, liepen tussen de flats door en daar was het 'parkje'. We liepen erdoorheen en opeens stonden we op de weidse heide. De tranen liepen over mijn wangen. Ik voelde me op dat moment zó rijk.' De Bussumse Heide werd een van de inspiratiebronnen voor Juriannes ontwerpen. Ze probeert elke ochtend een wandeling over de heide te maken om te onthaasten, in de natuur te zijn en inspiratie op te doen. 'De natuur is voor mij als een goede vriend. Als ik een tijdje niet op de heide ben geweest, voelt het alsof mijn verkering uit is.'

Door het overlijden van een vriendin en haar moeder tijdens de tsunami in Thailand in 2004 wordt Jurianne stilgezet. Hoewel het haar leven echt heeft veranderd, voelt het voor Jurianne ook als een cliché, een *marketingtool* bijna, om dit verhaal steeds opnieuw te vertellen wanneer iemand haar vraagt naar het begin van het merk *Jurianne Matter*. ‘Maar het is nu eenmaal wel zo. Door deze gebeurtenis werd voor mij helder wat ik wilde.’ Toen ze een jaar na de tsunami tijdens de kerstdagen met haar gezin in hun familiehuis in de bergen in Zuid-Frankrijk was, voelde zij zich er een beetje opgesloten. ‘Alle vrienden en familie van mijn vriendin en haar moeder kwamen met kerst bij elkaar om hen te herdenken, en wij zaten daar ver weg in Frankrijk. Ik beleefde alles wat er een jaar eerder gebeurd was opnieuw. Net zoals je de dagen voor de verjaardag van je kind de bevalling weer opnieuw kunt beleven. Ik werd er verdrietig van en wilde iets doen.’

Het was haar jongste zoon die met het voorstel kwam om bootjes te vouwen en deze op de rivier te zetten. ‘’s Avonds bouwden we bootjes, waar we daarna fijne herinneringen opschreven. Ik maakte ook een bootje waar ik alle ellende opschreef.’ De volgende ochtend toog het gezin naar de rivier de Cèze om de bootjes te laten varen. ‘We stonden ernaar te kijken en werden stil. Het was zo gaaf, zo mooi en magisch. Toen wist ik: hier ga ik iets mee doen. Dit vervulde bij mij zo’n behoefte. Ik kon het nare achter me laten, met het bootje mee laten varen en de mooie herinneringen aan de vriendschap toelaten.’

Zo’n drie jaar later begon Jurianne echt met de bootjes. Ze werkte een setje uit en ging met haar idee naar de bank. ‘Ik werd er nog net niet uitgelachen. Ze geloofden niet in mijn idee en wilden er absoluut geen geld aan uitgeven.’ Met de financiële hulp van een vriend kon ze de bootjes toch laten drukken. In 2008 startte Jurianne Matter haar label, onder haar eigen naam en direct groots: ‘Ik voelde dat dit ging werken, ik beloofde het geld binnen drie maanden terug te betalen en dat lukte. Binnen die drie maanden bezocht ik ook de drukker voor een reprint van de bootjes en om het plan voor een nieuw product met hem door te spreken.’

Wat ze wil met haar label heeft Jurianne nu heel duidelijk voor ogen: ‘Mooie dingen maken en goed zijn voor de wereld.’ Dat laatste vindt ze erg belangrijk. ‘Ik ben geen milieuactivist, maar mooi is in mijn ogen alleen maar mooi als het ook eerlijk en schoon is.’ Hierin is Jurianne heel duidelijk; haar ontwerpen worden gedrukt op eco-vriendelijk papier met een FSC-logo en de inkt die gebruikt wordt is op basis van plantaardige oliën. Inspiratie voor haar ontwerpen vindt Jurianne altijd in haar eigen behoefte: ‘Als ik na ga denken over wat hip is en wat goed aan zou kunnen slaan, dan gaat het bij voorbaat al niet werken. Dat heb ik de afgelopen jaren wel gemerkt.’

Op dit moment is haar agenda overvol. ‘Het is een combinatie van veel zorgen privé en veel werk. Ik zeg vaak: ‘wie veel wil, moet ook veel doen.’ Maar ik zou weleens willen dat ik niet zoveel wilde.’ Ze krijgt veel opdrachten en vindt deze eigenlijk allemaal even leuk om te doen. ‘Ik wil graag lief gevonden worden en dan is het lastig ‘nee’ te verkopen.’ Gezien worden om wat ze doet, vindt Jurianne op dit moment heel belangrijk.

Naast haar werk neemt ze de mantelzorg voor haar moeder op zich en wandelt ze bijna elk weekend met haar vader wiens vriendin pas is overleden. Hun erkenning, in een glimlach of een knijp in haar handen, geeft haar zoveel meer dan de *likes* op haar foto’s op Instagram en de reacties op haar producten. ‘Ik probeer daarin echt mijn zegeningen te tellen en dankbaar te zijn. Ik heb een lief kabouterhuisje, in een fijne buurt, mijn man is er nog en ik heb lieve mensen om mij heen. En als ik onrustig ben en het even niet meer helder zie, trek ik mijn schoenen uit en loop ik op blote voeten rondjes in de tuin. Ik denk dat ik dat nodig heb om letterlijk even te aarden.’

Marlies Huisman is freelance content creator en maakt er haar werk van om met mooie beelden en woorden verhalen te vertellen. Ze vertelt het liefst over wonen, lifestyle, food en kids.

